

Motion till riksdagen 2009/10:A403

av **Thomas Strand och Lars U Granberg (s)**

Lagstiftning om ett diskrimineringskydd mot bristande tillgänglighet

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om vikten av att snarast möjligt återkomma till riksdagen med en proposition som innebär att bristande tillgänglighet klassas som diskriminering i svensk lagstiftning.

Motivering

Varje dag möts personer med funktionsnedsättning av otillgängliga miljöer. Det kan gälla gatumiljöer, tillgänglighet till affärer och restauranger, kollektivtrafik, bioografer med mera. Med tillgänglighet menas både tillgång till den yttre miljön samt tillgång till information och möjlighet till kommunikation. Att i en verksamhet där man vänder sig till allmänheten låta bli att vidta skäliga åtgärder för tillgänglighet är att diskriminera personer med funktionsnedsättningar.

80 % av alla anmälningar om diskriminering som inkommer till Handikappombudsmannen (HO) har sin grund i bristande tillgänglighet. Idag saknar HO verktyg för att beivra denna typ av diskriminering, vilket också gör att det saknas en piska som påminner om vikten av allas inkludering i samhället. För att uppnå full tillgänglighet för alla krävs därför en lagstiftning innebärande ett diskrimineringskydd mot bristande tillgänglighet. En sådan lagstiftning finns redan i många länder.

Den samlade rörelsen för personer med funktionsnedsättningar har länge arbetat för att bristande tillgänglighet ska klassas som diskriminering i svensk lagstiftning. Tyvärr tillmötesgick inte regeringen detta önskemål i vårens proposition *Ett starkare skydd mot diskriminering* (2007/08:95), trots att både

Fel! Okänt namn på

HO och utredningen om en ny diskrimineringslagstiftning föreslagit att bristande tillgänglighet bör klassas som diskriminering. Tyvärr har denna viktiga fråga förpassats till en ny utredning.

Paradoxalt inträffade detta samtidigt som den nya konventionen om mänskliga rättigheter för personer med funktionsnedsättningar ratificerades av Sverige – en konvention som tar tydlig ställning för att ”underlåtenhet att göra skälig anpassning” är diskriminering. Vi behöver en lagstiftning om ett diskrimineringsskydd mot bristande tillgänglighet för att Sverige ska kunna leva upp till FN:s konvention om mänskliga rättigheter för personer med funktionsnedsättning.

Redan nästa år ska den av riksdagen enhälligt antagna handlingsplanen ”Från patient till medborgare”, med målet om ett tillgängligt samhälle för personer med funktionsnedsättningar, vara genomförd. Det är därför hög tid för Sverige att följa Australiens, Sydafrikas och USA:s exempel och göra bristande tillgänglighet till en diskrimineringsgrund i lagens mening.

Riksdagen bör därför ge regeringen tillkänna vikten av att snarast möjligt återkomma till riksdagen med en proposition som innebär att bristande tillgänglighet klassas som diskriminering i svensk lagstiftning.

Stockholm den 5 oktober 2009

Thomas Strand (s)

Lars U Granberg (s)